

nem přípustným, označiti jako nízké a nečestné, neboť staví se tu nad legální pořádek násilí, bez ohledu na to, jaké z toho vzejdou následky pro celek. Výrok o ztrátě dotyčných práv spočívá na § 32 zákona na ochranu republiky.

Čís. 4207.

Podle § 410 tr. ř. lze postupovati i, vyšla-li po pravomoci rozsudku na jevo i jen jediná závažná polehčující okolnost.

(Rozh. ze dne 12. června 1931, Zm II 118/28-2.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl po rozumu 3. odst. § 410 tr. ř. o návrhu krajského soudu v Moravské Ostravě z 1. června 1930, by Rudolfu S-ovi, rozsudkem krajského jako porotního soudu v Moravské Ostravě ze dne 16. února 1928, č. j. Tk V 459/28 za zločin nedokonané vraždy podle §§ 8, 134, 135 čís. 4 tr. zák., zločin krádeže podle §§ 171, 173, 174 II. písm. c) tr. zák. a přestupek §§ 32, 36 zbroj. pat. uložený trest, zvýšený k odvolání státního zástupce rozsudkem Nejvyššího soudu jako soudu zrušovacího ze dne 3. května 1928, na dvanáct let těžkého žaláře, zostřeného jedním postem čtvrtletně a tmavou komorou každého 7. prosince, nehledě k peněžitě pokutě 200 Kč, na jejíž místo nastupuje pro případ její nedobytnosti vězení na dobu 20 dnů, zmírněn byl na trest těžkého žaláře v trvání osmi let, ke kterémužto návrhu se přidal vrchní soud v Brně usnesením z 25. července 1930, takto: Trest Rudolfa S-y se zmírňuje na osm let těžkého žaláře, zostřeného jedním postem čtvrtletně a tmavou komorou každého 7. prosince.

Důvody:

V trestní věci Tk XV 1110/28, vedené proti Rudolfu S-ovi u krajského soudu v Moravské Ostravě pro jiné trestné činy, byl po onom usnesení Nejvyššího jako zrušovacího soudu podán posudek soudních psychiatrů, podle něhož Rudolf S. spáchal také těžké zranění své ženy a své švakrové dne 7. prosince 1927 (trestní věc Tk V 459/28) ve stavu zmatenosti, jež jest hodnotiti ve smyslu § 2 písm. b) tr. zák.; posudek ten doplnili znalci v ten rozum, že i vražedný útok na tchýni spáchal S. v chorobném výjimečném stavu, který je hodnotiti ve smyslu § 2 písm. b) tr. zák. Posudek soudních znalců byl přezkoumán soudní lékařskou radou v Brně, jež shledala, že veškeré Rudolfu S-ovi za vinu kladené trestné činy byly spáchány individuem duševně méněcenným, a že jest je jako takové posuzovati. Že jest Rudolf S. dědičně zatížený, affektivně labilní, vznětlivý psychopat s hysteroepileptickými rysy. Že tato úchylná konstituce činí a v minulosti ho činila disponovaným k přenáhleným a protizákonným konáním v rozčilení, a podporovala u něho selhávání proti dolehajícím citově silným popudům, jelikož může své affektivní labilitě postaviti proti motivům málo tlumících protimotivů (méně než průměrný

člověk). S toho stanoviska že byl zločin pokusu vraždy na manželce a na jiných osobách spáchán v affektu vyššího stupně, blížíciho se hranicím nepřičetnosti, který mohl přičetnost snížit, třebaže ne podle § 2 písm. a), b), c) tr. zák. zrušiti. O posudek soudních znalců v Moravské Ostravě opíraný návrh obhájce obžalovaného na povolení obnovy trestního řízení ve věci Tk V 459/28 byl zamítnut, čímž je v otázce viny obžalovaného rozhodnuto právoplatně. Co se však týče otázky trestu obžalovaného na svobodě, shledal nejvyšší jako zrušovací soud, že nastaly podmínky 1. odst. § 410 tr. ř. pro jeho zmírnění. Podle výsledků šetření o duševním stavu odsouzeného prospívá mu při posuzování míry jeho trestuhodnosti podle zásady § 48 tr. zák. závažná polehčující okolnost podle § 46 písm. a) tr. zák., a to v míře velmi značné, jak plyne z posudku soudní lékařské rady, podle něhož se dále dodatečně ukázalo, že byl pokus trojnásobné vraždy, jenž byl pro vyměření trestu podle zásady §§ 34, 35 tr. zák. významu rozhodujícího, spáchán na podkladě duševního založení obžalovaného v affektu vyššího stupně, blížíciho se hranicím nepřičetnosti, jenž, třebaže přičetnost nezrušoval podle § 2 písm. a), b), c) tr. zák., přece ji mohl snížit. Tyto polehčující okolnosti, jež v době vyměření trestu Nejvyšším jako zrušovacím soudem ještě nebyly známy, ospravedlňují při své významnosti a důležitosti ve spojení s polehčujícími okolnostmi, přiznanými obžalovanému již ve stoličce první (částečným doznáním, zachovalostí, rozčilením z trpkosti otráveného života) předpokládati takovou převahu jejich nad shledanými okolnostmi přitěžujícími, že dány jsou podmínky, by při nezbytně nutném snížení vyměřeného trestu sestoupeno bylo podle § 338 tr. ř. i pod nejnižší mez zákonné sazby. Na tomto podkladě shledal pak Nejvyšší jako zrušovací soud nahoře uvedený zmírněný trest za přiměřený zavinění obžalovaného.

Čís. 4208.

Pod ustanovení § 174 I c) tr. zák. spadá krádež z »hořícího obchodu« v čase požáru; krádež po požáru spadala by pod pojem »nesnáze okradeného zvláště potkavší«, kdyby bylo zvláštními okolnostmi případu poškozenému znemožněno nebo stíženo, by svůj majetek chránil, a pachatel si byl toho vědom.

(Rozh. ze dne 12. června 1931, Zm II 237/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání odpor a zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 17. května 1930, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 174 I c) tr. zák., nařídil však podle § 362 tr. ř. mimořádnou obnovu trestního řízení ve prospěch obžalovaného, zrušil rozsudek ve výroku o vině a vrátil věc sborovému soudu první stolice, by o ní v rozsahu zrušení po zákonu dále jednal (§ 359 tr. ř.). V otázce, o niž tu jde, uvedl v